

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 19ης Δεκεμβρίου 2001
σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 95 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽³⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 97/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων ⁽⁵⁾ αποσκοπούσε στη βελτίωση των υπηρεσιών διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων και ιδίως της αποτελεσματικότητάς τους. Επιδίωκε ιδίως να παράσχει στους καταναλωτές και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να πραγματοποιούν ταχέως, αξιόπιστα και με χαμηλό κόστος διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων από ένα τμήμα της Κοινότητας σε άλλο. Το κόστος αυτών των διασυνοριακών μεταφορών πιστώσεων και των διασυνοριακών πληρωμών παραμένει γενικά εξαιρετικά υψηλό σε σχέση με τις εγχώριες πληρωμές. Από αποτελέσματα μελέτης που διεξήγαγε η Επιτροπή και την οποία διένειμε στις 20 Σεπτεμβρίου 2001, προκύπτει ότι οι καταναλωτές δεν λαμβάνουν επαρκή, αν όχι καμία, πληροφόρηση όσον αφορά το κόστος των μεταφορών πίστωσης και ότι το μέσο κόστος των διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης έχει ελάχιστα μεταβληθεί από το 1993, έτος διεξαγωγής παρεμφερούς μελέτης.

(2) Τόσο η ανακοίνωση της Επιτροπής της 31ης Ιανουαρίου 2000, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τις πληρωμές μικρών ποσών στην εσωτερική αγορά, όσο και τα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 2000, σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής και της 4ης Ιουλίου 2001, σχετικά με τα μέσα για τη στήριξη των οικονομικών φορέων κατά τη μετάβαση στο ευρώ, καθώς και οι εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας του Σεπτεμβρίου 1999 και του Σεπτεμβρίου 2000, για τη βελτίωση των υπηρεσιών διασυνοριακών πληρωμών, υπογραμμίζουν επίσης την επείγουσα ανάγκη επίτευξης προόδου στον τομέα αυτό.

(3) Η ανακοίνωση της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 2001, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, την Επιτροπή των Περιφερειών και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις προετοιμασίες για την τελική εισαγωγή των χαρτονομισμάτων και κερμάτων σε ευρώ ανέφερε ότι η Επιτροπή προτίθεται να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της και να κάνει όλες τις απαραίτητες ενέργειες για να εξασφαλίσει ότι το κόστος των διασυνοριακών πράξεων θα προσεγγίσει το κόστος των εγχώριων πράξεων και ότι η ζώνη ευρώ θα αποκτήσει ως προς τούτο διαφάνεια και θα γίνει πραγματικότητα για τον ευρωπαϊκό πολίτη ως «εσωτερική ζώνη πληρωμών».

(4) Σε σύγκριση με τον επιβεβαιωθέντα κατά την εισαγωγή του λογιστικού ευρώ στόχο να επιτευχθεί τιμολόγηση, αν όχι ταυτόσημη, τουλάχιστον παρόμοια για το ευρώ, ουδέν αξιοσημείωτο επετεύχθη ως προς τη μείωση του κόστους των διασυνοριακών πληρωμών έναντι του κόστους των εγχώριων πληρωμών.

(5) Ο όγκος των διασυνοριακών πληρωμών αυξάνεται σταθερά καθώς συνεχίζεται η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς. Σε αυτό το χώρο χωρίς σύνορα, η εισαγωγή του ευρώ διευκόλυνε ακόμα περισσότερο τις πληρωμές.

(6) Η διατήρηση ενός υψηλότερου επιπέδου κόστους για τις διασυνοριακές πληρωμές από ό,τι για τις εγχώριες πληρωμές, αποτελεί τροχοπέδη στις διασυνοριακές συναλλαγές και επομένως εμπόδιο στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Τούτο είναι επίσης ικανό να επηρεάσει την εμπιστοσύνη στη χρήση του ευρώ. Συνεπώς, για να διευκολυνθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, θα πρέπει να εξασφαλιστεί ότι το κόστος για διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ είναι το ίδιο με το κόστος για τις πληρωμές σε ευρώ στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους, πράγμα που θα ενισχύσει επίσης την εμπιστοσύνη στο ευρώ.

(7) Για τις διασυνοριακές πράξεις ηλεκτρονικής πληρωμής σε ευρώ, η αρχή της ισότητας του κόστους θα πρέπει να εφαρμόζεται, λαμβανομένων υπόψη των προθεσμιών προσαρμογής και του υψηλού φόρτου εργασίας για τα ιδρύματα λόγω της μετάβασης στο ευρώ, από την 1η Ιουλίου 2002. Για να καταστεί δυνατή η δημιουργία των αναγκαίων υποδομών και προϋποθέσεων, θα πρέπει να υπάρξει μεταβατική περίοδος για τις διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης μέχρι την 1η Ιουλίου 2003.

(8) Δεν ενδείκνυται να εφαρμοστεί υπό τις παρούσες συνθήκες η αρχή της ισότητας του κόστους στις επιταγές σε χαρτί στο βαθμό που από τη φύση τους δεν επιτρέπουν επεξεργασία τόσο αποτελεσματική όσο εκείνη των άλλων μέσων πληρωμής, ιδίως των ηλεκτρονικών πληρωμών. Αντίθετα, η αρχή της διαφάνειας του κόστους θα πρέπει να εφαρμόζεται και στις επιταγές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 Ε της 25.9.2001, σ. 270.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 10.12.2001· (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ C 308 της 1.11.2001, σ. 17.

⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Νοεμβρίου 2001 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 7 Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ C 363 της 19.12.2001, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13 Δεκεμβρίου 2001.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 43 της 14.2.1997, σ. 25.

- (9) Για να δοθεί στον καταναλωτή η δυνατότητα να εκτιμά το κόστος μιας διασυνοριακής πληρωμής, πρέπει να του παρέχονται πληροφορίες για το επιβαλλόμενο κόστος και τις μεταβολές του. Το ίδιο ισχύει και στις περιπτώσεις στις οποίες στη διασυνοριακή πληρωμή σε ευρώ χρησιμοποιείται επίσης ένα νόμισμα διαφορετικό από το ευρώ.
- (10) Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη δυνατότητα των ιδρυμάτων να προβλέπουν γενικό τιμολόγιο το οποίο να καλύπτει διάφορες υπηρεσίες πληρωμής, εφόσον αυτό δεν συνεπάγεται διάκριση μεταξύ διασυνοριακών πληρωμών και εγχώριων πληρωμών.
- (11) Θα πρέπει επίσης να προβλεφθούν ορισμένες βελτιώσεις προκειμένου να διευκολυνθεί η εκτέλεση των διασυνοριακών πληρωμών από τα ιδρύματα που τις πραγματοποιούν. Ειδικότερα, θα πρέπει να προωθηθεί η τυποποίηση, και ιδίως η χρησιμοποίηση των κωδικών IBAN ⁽¹⁾ (διεθνής αριθμός τραπεζικού λογαριασμού) και BIC ⁽²⁾ (κωδικός αναγνώρισης τραπεζής) που είναι αναγκαίοι για την αυτοματοποιημένη επεξεργασία των διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης. Η ευρύτερη δυνατή χρήση αυτών των κωδικών έχει ουσιώδη σημασία. Τέλος, ορισμένες άλλες ρυθμίσεις που δημιουργούν πρόσθετο κόστος θα πρέπει να καταργηθούν προκειμένου να μειωθούν τα έξοδα που βαρύνουν τους πελάτες για τις διασυνοριακές πληρωμές.
- (12) Για την ελάφρυνση του φόρτου εργασίας των ιδρυμάτων που εκτελούν διασυνοριακές πληρωμές, θα πρέπει να απαλειφθούν σταδιακά οι υποχρεώσεις εθνικής συστηματικής γνωστοποίησης χάριν των στατιστικών στοιχείων του ισοζυγίου πληρωμών.
- (13) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση του παρόντος κανονισμού, θα ήταν σκόπιμο τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε να υπάρχουν πρόσφορες και αποτελεσματικές διαδικασίες καταγγελίας και ένδικης προστασίας για τη διευθέτηση τυχόν διαφορών μεταξύ ενός εντολέα και του ιδρύματός του ή μεταξύ ενός δικαιούχου και του ιδρύματός του, χρησιμοποιώντας τις υπάρχουσες διαδικασίες ανάλογα με την περίπτωση.
- (14) Η Επιτροπή είναι επιθυμητό να υποβάλει το αργότερο την 1η Ιουλίου 2004, έκδοση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (15) Θα πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία που θα επιτρέπει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και στις διασυνοριακές πληρωμές που πραγματοποιούνται με το νόμισμα άλλου κράτους μέλους εφόσον το εν λόγω κράτος μέλος το αποφασίσει,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το κόστος για

τις πληρωμές αυτές είναι ίδιο με το κόστος των πληρωμών σε ευρώ που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό κράτους μέλους.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ εντός της Κοινότητας μέχρι μέγιστου ποσού 50 000 ευρώ.

Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τις διασυνοριακές πληρωμές που πραγματοποιούνται μεταξύ ιδρυμάτων για δικό τους λογαριασμό.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) ως «διασυνοριακές πληρωμές» νοούνται:
- i) οι «διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης», οι οποίες είναι πράξεις πραγματοποιούμενες με πρωτοβουλία του εντολέα μέσω ιδρύματος ή υποκαταστήματός του σε κράτος μέλος, με σκοπό να τεθεί στη διάθεση του δικαιούχου χρηματικό ποσό σε ένα ίδρυμα ή υποκατάστημά του ευρισκόμενο σε άλλο κράτος μέλος. Ο εντολέας και ο δικαιούχος είναι δυνατόν να είναι ένα και το αυτό πρόσωπο,
  - ii) οι «διασυνοριακές πράξεις ηλεκτρονικής πληρωμής», οι οποίες είναι:
    - οι διασυνοριακές μεταφορές χρηματικών ποσών με μέσο ηλεκτρονικής πληρωμής, καθώς εκτός από εκείνες τις οποίες εντέλλονται και οι οποίες εκτελούνται από ιδρύματα, και
    - οι διασυνοριακές αναλήψεις μετρητών με μέσο ηλεκτρονικής πληρωμής καθώς και η φόρτιση (και αποφόρτιση) μέσου ηλεκτρονικού χρήματος σε μηχανήματα αυτόματης ανάληψης και σε αυτόματες ταμειολογιστικές μηχανές στα καταστήματα του εκδότη ή ενός ιδρύματος που έχει συμβατική υποχρέωση να αποδέχεται το μέσο πληρωμής,
    - iii) οι «διασυνοριακές επιταγές», οι οποίες είναι οι επιταγές σε χαρτί που ορίζονται στη Σύμβαση της Γενεύης της 19ης Μαρτίου 1931, περί ενιαίων νομοθετικών κανόνων για τις επιταγές, οι οποίες εκδίδονται από ίδρυμα στο εσωτερικό της Κοινότητας και χρησιμοποιούνται για διασυνοριακές πληρωμές στο εσωτερικό της Κοινότητας·
  - β) ως «μέσο ηλεκτρονικής πληρωμής» νοείται ένα μέσο πληρωμής εξ αποστάσεως και ένα μέσο ηλεκτρονικού χρήματος που επιτρέπει στον κάτοχό του να πραγματοποιεί μία ή περισσότερες ηλεκτρονικές πληρωμές·
  - γ) ως «μέσο πληρωμής με πρόσβαση εξ αποστάσεως» νοείται ένα μέσο που επιτρέπει στον κάτοχο λογαριασμού σε ίδρυμα να έχει πρόσβαση στα χρηματικά ποσά που υπάρχουν στον λογαριασμό αυτόν προκειμένου να πραγματοποιεί πληρωμές προς τρίτους. Αυτό απαιτεί συνήθως την χρήση προσωπικού κωδικού αριθμού αναγνώρισης ταυτότητας ή/και κάθε άλλη ανάλογη απόδειξη ταυτότητας. Τα μέσα πληρωμής με πρόσβαση εξ αποστάσεως περιλαμβάνουν ιδίως τις κάρτες πληρωμής (πιστωτικές ή χρεωστικές κάρτες ή κάρτες περιοδικής χρέωσης ή επαναφορτιζόμενες) καθώς και τις κάρτες για διεκπεραίωση τραπεζικών εργασιών μέσω τηλεφώνου ή με κατ' οίκον εφαρμογές. Ο ορισμός αυτός δεν περιλαμβάνει τις διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης·

⁽¹⁾ Πρότυπο ISO αριθ. 13613.

⁽²⁾ Πρότυπο ISO αριθ. 9362.

- δ) ως «μέσο ηλεκτρονικού χρήματος» νοείται ένα επαναφορτιζόμενο μέσο πληρωμής (κάρτα με αποθηκευμένη αξία ή μνήμη ηλεκτρονικού υπολογιστή), στο οποίο αποθηκεύονται ηλεκτρονικά μονάδες αξίας·
- ε) ως «ίδρυμα» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του εκτελεί διασυνοριακές πληρωμές·
- στ) ως «επιβαλλόμενα έξοδα» νοείται κάθε ποσόν που εισπράττεται από ίδρυμα και συνδέεται άμεσα με διασυνοριακή πληρωμή σε ευρώ.

Άρθρο 3

Κόστος που εφαρμόζεται στις διασυνοριακές πράξεις ηλεκτρονικής πληρωμής και στις διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης

- Από την 1η Ιουλίου 2002, τα έξοδα που επιβάλλει ίδρυμα για τις διασυνοριακές πράξεις ηλεκτρονικής πληρωμής σε ευρώ μέχρι μέγιστου ποσού 12 500 ευρώ είναι ίδια με τα έξοδα που επιβάλλει το ίδιο ίδρυμα για αντίστοιχες πληρωμές σε ευρώ στο εσωτερικό του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα αυτό.
- Από την 1η Ιουλίου 2003 το αργότερο, τα έξοδα που επιβάλλει ίδρυμα για τις διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης σε ευρώ μέχρι μέγιστου ποσού 12 500 ευρώ είναι ίδια με τα έξοδα που επιβάλλει το ίδιο ίδρυμα για τις πληρωμές σε ευρώ με μεταφορά πίστωσης του ίδιου ποσού στο εσωτερικό του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα αυτό.
- Από την 1η Ιανουαρίου 2006, το ποσό των 12 500 ευρώ αυξάνεται σε 50 000 ευρώ.

Άρθρο 4

Διαφάνεια του κόστους

- Κάθε ίδρυμα παρέχει εκ των προτέρων στους πελάτες του, με άμεσα κατανοητή μορφή, γραπτώς, καθώς και κατά περίπτωση, βάσει των εθνικών κανόνων, με ηλεκτρονικά μέσα, πληροφορίες σχετικά με τα έξοδα που επιβάλλει για διασυνοριακές πληρωμές και για πληρωμές στο εσωτερικό του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλουν να αναγράφεται στις επιταγές ειδοποίηση προς τους καταναλωτές για τα έξοδα που συνεπάγεται η διασυνοριακή χρήση επιταγών.

- Κάθε μεταβολή στα έξοδα γνωστοποιείται με τους τρόπους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, πριν από την ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής της.
- Εάν ένα ίδρυμα επιβάλλει έξοδα για την ανταλλαγή ξένων νομισμάτων σε ευρώ και αντίστροφα, παρέχει στους πελάτες του:
  - εκ των προτέρων πληροφορίες για κάθε προμήθεια συναλλάγματος που προτίθεται να εισπράξει, και
  - ειδικές πληροφορίες για τις διάφορες εισπραχθείσες προμήθειες συναλλάγματος.

Άρθρο 5

Μέτρα για τη διευκόλυνση των διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης

- Κάθε ίδρυμα γνωστοποιεί, ενδεχομένως, σε κάθε πελάτη του, μετά από αίτημά του, το διεθνή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού του (IBAN) και τον κωδικό αναγνώρισης τράπεζας αυτού του ιδρύματος (BIC).
- Ο πελάτης, κατ' αίτηση του ιδρύματος που εκτελεί τη μεταφορά πίστωσης, γνωστοποιεί στο εν λόγω ίδρυμα τον αριθμό IBAN του δικαιούχου και τον κωδικό BIC του ιδρύματος του δικαιούχου. Αν ο πελάτης δεν γνωστοποιήσει τις ανωτέρω πληροφορίες, το ίδρυμα μπορεί να του επιβάλει πρόσθετα έξοδα. Στην περίπτωση αυτή το ίδρυμα οφείλει να παράσχει στην πελατεία του πληροφορίες για τα πρόσθετα έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 4.
- Από την 1η Ιουλίου 2003, κάθε ίδρυμα αναφέρει στο αντίγραφο κίνησης λογαριασμού κάθε πελάτη, ή σε παράρτημα αυτού, τον αριθμό IBAN του πελάτη και τον κωδικό BIC του ιδρύματος.
- Κάθε προμηθευτής που προτίθεται να τιμολογήσει αγαθά και υπηρεσίες διασυνοριακά στο εσωτερικό της Κοινότητας και αποδέχεται την πληρωμή με μεταφορά πίστωσης, γνωστοποιεί στους πελάτες του τον αριθμό του IBAN και τον κωδικό BIC του ιδρύματός του.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

- Τα κράτη μέλη καταργούν, από την 1η Ιουλίου 2002 το αργότερο, όλες τις εθνικές υποχρεώσεις γνωστοποίησης, για τις στατιστικές του ισοζυγίου πληρωμών, όσον αφορά τις διασυνοριακές πληρωμές μέχρι μέγιστου ποσού 12 500 ευρώ.
- Τα κράτη μέλη καταργούν, από την 1η Ιουλίου 2002 το αργότερο, όλες τις εθνικές υποχρεώσεις όσον αφορά τις ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σχετικά με τα στοιχεία του δικαιούχου, οι οποίες εμποδίζουν την αυτοματοποίηση των πληρωμών.

Άρθρο 7

Τήρηση του παρόντος κανονισμού

Η τήρηση του παρόντος κανονισμού διασφαλίζεται με κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Άρθρο 8

Ρήτρα αναθεώρησης

Η Επιτροπή υποβάλλει, την 1η Ιουλίου 2004 το αργότερο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά:

- την εξέλιξη των υποδομών στον τομέα των συστημάτων διασυνοριακών πληρωμών,
- τη σκοπιμότητα βελτίωσης των υπηρεσιών προς τους πελάτες με την ενίσχυση των όρων ανταγωνισμού κατά την παροχή υπηρεσιών διασυνοριακής πληρωμής,

- τα αποτελέσματα της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ως προς τα έξοδα σχετικά με τις πληρωμές που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό κράτους μέλους.
- τη σκοπιμότητα αύξησης του ποσού που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 σε 50 000 ευρώ από την 1η Ιανουαρίου 2006, λαμβάνοντας υπόψη τις ενδεχόμενες συνέπειες για τις επιχειρήσεις.

Η έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις τροποποίησης.

Άρθρο 9

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται επίσης στις διασυνοριακές πληρωμές που πραγματοποιούνται με νόμισμα άλλου κράτους μέλους εφόσον αυτό κοινοποιήσει στην Επιτροπή την απόφασή του να επεκτείνει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και στο νόμισμά του. Η κοινοποίηση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα* από την Επιτροπή. Η επέκταση παράγει αποτελέσματα δεκατέσσερις ημέρες μετά την εν λόγω δημοσίευση.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2001.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

N. FONTAINE

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. NEYTS-UYTTEBROECK